DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

14. november 2002 *

I sag C-316/00,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R.B. Wainwright, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Irland ved D.J. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af E. Fitzsimons, SC, og E. Galligan, BL, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 6, og artikel 18 og 19 i Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 229, s. 11) samt i henhold til EF-traktaten, idet

— Irland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de dele af den offentlige vandforsyning og vandforsyningen fra visse

* Processprog: engelsk.

private fælles vandforsyningsnet (bortset fra dem, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m^3 pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet), der er fastlagt i de officielle drikkevandsrapporter og i brevvekslingen vedrørende Ballycroy-området (Irland), overholder de biologiske parametre 57 (totalcoliforme) og 58 (fækalcoliforme), der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778/EØF, og

— Irland i sine gennemførelsesbestemmelser til direktivet ikke har fastsat, at kravene i bilag I til direktivet er bindende med hensyn til private fælles vandforsyningsnet,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer),

generaladvokat: A. Tizzano

justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 7. februar 2002,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. april 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 21. august 2000 og ændret ved replik indleveret den 27. februar 2001 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 6, og artikel 18 og 19 i Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 229, s. 11) samt EF-traktaten, idet

— Irland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de dele af den offentlige vandforsyning og vandforsyningen fra visse private fælles vandforsyningsnet (bortset fra dem, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m^3 pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet), der er fastlagt i de officielle drikkevandsrapporter og i brevvekslingen vedrørende Ballycroy-området (Irland), overholder de biologiske parametre 57 (totalcoliforme) og 58 (fækalcoliforme), der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778/EØF, og

— Irland i sine gennemførelsesbestemmelser til direktivet ikke har fastsat, at kravene i bilag I til direktivet er bindende med hensyn til private fælles vandforsyningsnet.

Relevante retsregler

Fællesskabsbestemmelser

2 I henhold til artikel 2 i direktiv 80/778 »forstås ved drikkevand alle former for vand, der anvendes til dette formål enten ubehandlet eller efter behandling uanset oprindelse

— hvad enten det drejer sig om vand, der leveres til drikkevandsformål

— eller om vand,

— der anvendes i en virksomhed, der fremstiller levnedsmidler, til fremstilling, behandling, konservering eller markedsføring af produkter eller stoffer bestemt til konsum,

og

— som påvirker det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige egnethed«.

3 Det bestemmes i artikel 7 i direktiv 80/778:

»1. Medlemsstaterne fastsætter de værdier, der skal gælde for drikkevand for parametrene i bilag I.

[...]

3. Med hensyn til parametrene i tabel A, B, C, D og E i bilag I

— må de værdier, der fastsættes af medlemsstaterne, ikke være højere end de værdier, der er anført i kolonnen »tilladt maksimal koncentration«

— lader medlemsstaterne sig ved fastsættelse af værdierne vejlede af dem, der er anført i kolonnen »vejledende værdi«

[...]

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at drikkevand mindst opfylder kravene i bilag I.«

4 Det fastsættes i artikel 12, stk. 1, i direktiv 80/778, at medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til, at der foretages en regelmæssig kontrol af drikkevandskvaliteten.

5 I medfør af artikel 18, stk. 1, i direktiv 80/778 skal medlemsstaterne sætte de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet og dets bilag inden for en frist på to år fra dets meddelelse.

6 Det pågældende direktiv blev meddelt Irland den 18. juli 1980, hvorfor fristen for gennemførelsen i henhold til direktivets artikel 18 udløb den 18. juli 1982.

7 Det bestemmes i artikel 19 i direktiv 80/778, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for, at kvaliteten af drikkevand bringes i overensstemmelse med direktivet inden for en frist på fem år fra dets meddelelse. Den i denne artikel fastsatte frist udløb således den 18. juli 1985.

8 Bilag I til direktiv 80/778 indeholder en fortegnelse over parametre. I bilagets tabel E opregnes de mikrobiologiske parametre, og der fastsættes værdier for den tilladte maksimale koncentration. For så vidt angår de i nærværende sag omhandlede parametre gælder følgende bestemmelser:

	Parametre	Resultater: Prøvens størrelse målt i ml	Vejledende værdi (VV)	Tilladt maksimal koncentration (TMK)	
				Membranfilter-metoden	Metoden med flere reagensglas (MPN)
57	Totalcoliforme (1)	100	—	0	MPN<1
58	Fækalcoliforme	100	—	0	MPN<1

(1) Under forbehold af, at et tilstrækkeligt antal prøver undersøges (overensstemmelse i 95% af tilfældene).

9 Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330, s. 32) har erstattet direktiv 80/778.

10 Direktiv 98/83 trådte i henhold til sin artikel 18 i kraft den 25. december 1998. Ifølge direktivets artikel 19 skulle medlemsstaterne gennemføre direktivet inden den 25. december 2000. I henhold til direktivets artikel 14 skal kvaliteten af drikkevand bringes i overensstemmelse med direktivets bestemmelser inden den 25. december 2003. Direktiv 80/778 ophæves i medfør af direktivets artikel 16, stk. 1, første afsnit, med virkning fra den sidstnævnte dato.

11 Det fastsættes i artikel 3, stk. 2, i direktiv 98/83:

»Medlemsstaterne kan undtage følgende fra dette direktivs bestemmelser:

[...]

b) drikkevand fra en individuel vandforsyning, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m^3 pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.«

12 I bilag I til direktiv 98/83 er fækalcoliforme bakterier erstattet af *Escherichia coli* (E. Coli) som obligatorisk mikrobiologisk parameter, mens coliforme bakterier er klassificeret som et simpelt indikatorparameter.

Nationale bestemmelser

13 Irland har med henblik på at gennemføre direktiv 80/778 vedtaget Statutory Instrument nr. 81/1988 med overskriften »European Communities (Quality of Water Intended for Human Consumption) Regulations, 1988« (herefter »1988-bekendtgørelsen«).

14 Det hedder i 1988-bekendtgørelsens artikel 4:

»Sundhedsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at:

a) drikkevand opfylder de i denne bekendtgørelse fastsatte krav, medmindre der er meddelt dispensation i medfør af artikel 5 [...]

[...]«

15 I 1988-bekendtgørelsens artikel 8 bestemmes:

»Viser det sig efter en kontrol, der er foretaget i henhold til artikel 7, at drikkevandets kvalitet ikke opfylder kravene, skal sundhedsmyndigheden:

a) træffe alle rimelige foranstaltninger med henblik på at advare brugerne af det pågældende vandforsyningsanlæg om, at der foreligger en uacceptabel risiko for den offentlige sundhed

b) såfremt der er tale om et offentligt vandforsyningsanlæg, udarbejde en handlingsplan med henblik på at forbedre drikkevandskvaliteten snarest muligt

c) såfremt der er tale om et privat vandforsyningsanlæg, snarest muligt meddele den eller de personer, der er ansvarlig(e) for vandforsyningen, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på at forbedre drikkevandskvaliteten.«

16 1988-bekendtgørelsen blev ændret ved Statutory Instrument nr. 350/1999, der blev udstedt den 3. november 1999, og ved Statutory Instrument nr. 177/2000, udstedt den 20. juni 2000. Bekendtgørelsen er siden med virkning fra den 1. januar 2004 blevet ophævet ved og erstattet af Statutory Instrument nr. 439/2000, udstedt den 18. december 2000, med henblik på at gennemføre direktiv 98/83.

Faktiske omstændigheder

17 Denne sag vedrører navnlig private fælles vandforsyningsnet (»Group Water Schemes«), der har særlig betydning i Irland. Den irske regering har — uden at Kommissionen har gjort indsigelse heroverfor — fremlagt følgende oplysninger om disse nets kendetegn.

18 I 1962 begyndte etableringen af de private, fælles vandforsyningsnet. De var løsningen på de vanskeligheder, som den lave befolkningstæthed medførte med hensyn til at skabe den infrastruktur, som var nødvendig for at forsyne Irlands tilbageståede landområder med drikkevand.

19 I Irland er et privat, fælles vandforsyningsnet et net, der forsyner to eller flere husstande med drikkevand gennem en fælles eller delt vandforsyning og et fordelingsnet, som ejes af en sammenslutning, der er oprettet i et landområde, og som forestår driften og vedligeholdelsen heraf. De private, fælles vandforsyningsnet forsyner omkring 145 000 husstande uden for byerne med drikkevand. Fra 2 op til over 1 000 husstande forsynes gennem et sådant net. Det fremgår af en opgørelse for 1991, at et net i gennemsnit sikrer forsyningen af omkring 28 husstande (dvs. omkring 100 personer). Nettene anlægges på initiativ af lokalsamfundet og ejes af medlemmerne i fællesskab. Med henblik på at etablere, drive og vedligeholde nettet i medlemmernes navn, opretter disse en trust, hvori alle aktiver ejes af medlemmerne i fællesskab, eller de stifter et selskab (andelsselskab eller anpartsselskab). Miljøministeren og de lokale myndigheder yder støtte med henblik på investeringer i udvikling og forbedring af disse net.

20 Af de pågældende 145 000 husstande forsynes omkring 90 000 via private fælles vandforsyningsnet, der er koblet til den offentlige vandforsyning. I sådanne tilfælde forvalter det private fælles vandforsyningsnet oftest fordelingsnettet, mens de lokale myndigheder forsyner nettet med drikkevand til fordeling blandt dets medlemmer.

21 De resterende 55 000 husstande forsynes via private fælles vandforsyningsnet, hvor forsyningen sker via private indvindinger såsom en kilde, brønd, flod eller sø. De net, der forsynes via private indvindinger, volder de største problemer med hensyn til utilstrækkelig vandkvalitet, idet filtrerings- og desinfektionsudstyret ikke altid anvendes eller udnyttes på tilfredsstillende vis.

22 Det skal tilføjes, at de irske myndigheder siden 1991 har offentliggjort årlige rapporter om drikkevandskvaliteten i Irland (herefter »de årlige rapporter«).

Den administrative procedure og retsforhandlingerne

23 På grundlag af de omtalte årlige rapporter og efter, at der var indkommet klager over den mikrobiologiske forurening af drikkevandet i Irland, tilstillede Kommissionen den 30. oktober 1998 Irland en åbningsskrivelse.

24 Ved skrivelse af 16. marts 1999 besvarede de irske myndigheder åbningsskrivelsen. De forpligtede sig til at sørge for, at drikkevandskvaliteten opfyldte kravene i direktiv 80/778.

25 Da Kommissionen ikke fandt dette svar tilfredsstillende, fremsatte den den 14. juli 1999 en begrundet udtalelse over for Irland, hvori den for det første fastslog, at den offentlige vandforsyning ikke overholdt de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778, og dernæst, at de private fælles vandforsyningsnet heller ikke overholdt disse parametre, og endelig, at de irske bestemmelser til gennemførelse af direktiv 80/778 ikke havde bindende virkning i forhold til de pågældende net. Kommissionen gav Irland en frist på to måneder efter meddelelsen af den begrundede udtalelse til at efterkomme den.

26 De irske myndigheder besvarede den begrundede udtalelse ved skrivelse af 11. november 1999. De erkendte heri, at der var problemer med hensyn til de private fælles vandforsyningsnet og bekræftede på ny, at de ville sørge for, at alle vandforsyningsnet overholder normerne i direktiv 80/778. De irske myndigheder fremsendte i øvrigt forskellige oplysninger med hensyn til de skridt, der var blevet taget med henblik på at gennemføre direktivet i Irland, hvilke oplysninger blev suppleret ved en skrivelse af 18. januar 2000 og en pressemeddelelse af 27. marts 2000 fra det irske ministerium for miljø og lokalstyre.

27 Da Kommissionen fortsat fandt, at der forelå en tilsidesættelse, har den anlagt denne sag.

28 Kommissionen har i replikken ændret sine påstande for at sikre, at de er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 98/83, hvorved den har frafaldet sin påstand om traktatbrud for så vidt angår private fælles vand-

forsyningsnet, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m^3 pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

Søgsmålet

29 Indledningsvis skal visse af Irlands bemærkninger vedrørende omstændighederne i sagen undersøges. Irland har gjort gældende, at traktatbrudsproceduren er blevet iværksat mange år efter, at Irland i 1988 havde underrettet Kommissionen om den irske lovgivning, som skulle gennemføre direktiv 80/778.

30 I øvrigt er de i direktiv 80/778 fastsatte normer for kvaliteten af drikkevand for så vidt angår den offentlige vandforsyning grundlæggende overholdt, og det er ifølge Irland urealistisk af Kommissionen at forlange, at nettene skal være 100% i overensstemmelse med alle vandkvalitetsparametrene i direktivet.

31 Hvad angår de private, fælles vandforsyningsnet er der efter Irlands opfattelse hverken taget hensyn til de omfattende udbedringsforanstaltninger, der er blevet iværksat, eller til de historiske og kulturelle grunde, der har ført til oprettelsen af disse net.

32 Det bemærkes i denne forbindelse, at i henhold til fast retspraksis har Kommissionen efter den ordning, der er indført ved artikel 226 EF, et vidt skøn ved afgørelsen af, om der skal indledes et traktatbrudssøgsmål, og det tilkommer

ikke Domstolen at tage stilling til, om det er udøvet hensigtsmæssigt (dom af 21.1.1999, sag C-207/97, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 275, præmis 24, og af 10.5.2001, sag C-152/98, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 3463, præmis 20).

33 I øvrigt skal det understreges, at i henhold til fast retspraksis skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og ændringer af forholdene i tiden derefter kan ikke tages i betragtning af Domstolen (jf. bl.a. dom af 11.9.2001, sag C-220/99, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 5831, præmis 33, og af 30.5.2002, sag C-323/01, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 4711, præmis 8). Det følger heraf, at spørgsmålet om, hvorvidt der i nærværende sag foreligger et traktatbrud, skal vurderes i forhold til 1988-bekendtgørelsen i sin oprindelige affattelse, uden at der skal tages hensyn til de retsakter, der siden har ændret og erstattet den.

Klagepunktet om de offentlige vandforsyningsnets manglende overholdelse af de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778

34 For så vidt angår de offentlige vandforsyningsnet har Kommissionen fremlagt et sammendrag af de årlige rapporter med henblik på år for år, fra 1993 til 1998, at redegøre for situationen med hensyn til den mikrobiologiske forurening af hvert enkelt, offentligt vandforsyningsnet i Irland. Det fremgår ifølge Kommissionen heraf, at for en række af disse vandforsyningsnet er de mikrobiologiske parametre 57 og 58, som er fastsat i bilag I til direktiv 80/778, flere gange ikke blevet overholdt. Endvidere er koncentrationen af fækalcoliforme bakterier ofte høj for visse af disse net.

35 Irland har indrømmet, at de krav, der er fastsat i direktiv 80/778, ikke er blevet overholdt, men har gjort gældende, at kvaliteten af vandet fra offentlige

vandforsyningsnet i almindelighed er god, hvilket fremgår af flere på hinanden følgende årlige rapporter. F.eks. angives det i årsrapporten for 1998, at 92% af de prøver, der er taget fra de offentlige vandforsyningsnet ikke indeholder nogen coliforme bakterier, og 95% af disse prøver ikke indeholder nogen fækalcoliforme bakterier. Irland har videre anført, at fortolkningen af de oplysninger, der er indeholdt i rapporterne, bør nuanceres, idet mange af prøverne ikke overholder kravene udelukkende på grund af et mindre indhold af totalcoliforme bakterier, der ikke er ledsaget af fækalcoliforme bakterier. Faren for den offentlige sundhed er i dette tilfælde meget lille. Irland har tilføjet, at der i perioden 1994-1999 er foretaget betydelige investeringer for at forbedre den irske vandforsyning, og at der er planer om at tredoble disse investeringer som led i handlingsprogrammet for 2002-2006.

36 Det bemærkes, at det i den foreliggende sag er ubestridt, at de offentlige vandforsyningsnet, som er nævnt i Kommissionens stævning, på tidspunktet for udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, dvs. den 14. september 1999, ikke var i overensstemmelse med de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778. De oplysninger, Irland har anført for at påvise, at overskridelserne af grænseværdierne for de pågældende parametre var forholdsvis ubetydelige, kan kun bekræfte, at grænseværdierne faktisk var overskredet.

37 I øvrigt kan de argumenter, som støttes på de initiativer, Irland har iværksat med henblik på at forbedre drikkevandskvaliteten på sit område, ikke tiltrædes. Uanset hvor betydelige investeringer medlemsstaten har foretaget for at forbedre drikkevandskvaliteten på sit område, skal det bemærkes, at artikel 7, stk. 6, i direktiv 80/778 ikke pålægger medlemsstaterne en simpel omsorgspligt, men derimod en resultatforpligtelse.

38 Som Domstolen allerede har fastslået, fremgår det af artikel 7, stk. 6, i direktiv 80/778, at medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til, at drikkevand mindst opfylder kravene i direktivets bilag I. De eneste undtagelser

fra denne forpligtelse er indeholdt i direktivets artikel 9, 10 og 20. Direktivet pålægger således medlemsstaterne at sørge for, at visse resultater opnås, uden at de — ud over de hjemlede undtagelser — kan påberåbe sig særlige omstændigheder for at begrunde den manglende overholdelse af denne forpligtelse. Den omstændighed, at en medlemsstat har truffet alle rimelige foranstaltninger, kan derfor ikke berettige dets undladelse af at sikre, at den pågældende forpligtelse opfyldes (jf. dom af 25.11.1992, sag C-337/89, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, Sml. I, s. 6103, præmis 21-25).

39 Klagepunktet om de offentlige drikkevandforsyningsnets manglende overholdelse af de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778, skal derfor tiltrædes.

Klagepunktet om de private fælles vandforsyningsnets manglende overholdelse af de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778

40 Kommissionen har med hensyn til de private, fælles vandforsyningsnet gjort gældende, at de er omfattet af direktiv 80/778's anvendelsesområde. På grundlag af oplysningerne i de årlige rapporter for 1993 til 1998 har den fremlagt et sammendrag, hvori der er nævnt en række af disse net, som ikke overholder de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778. Til støtte for sin påstand om, at den private, fælles vandforsyning i Ballycroy-området var forurenet, har Kommissionen bl.a. henvist til de klager, der specifikt vedrørte dette område, og til den brevveksling, der i denne forbindelse fandt sted mellem Kommissionen og de irske myndigheder. Eftersom det af disse rapporter og af brevvekslingen vedrørende situationen i Ballycroy fremgår, at adskillige private, fælles vandforsyningsnet i Irland ikke overholdt de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778, er Kommissionen af

den opfattelse, at medlemsstaten har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 6, og artikel 19 i direktiv 80/778. De initiativer, som de irske myndigheder i denne forbindelse har taget til at overholde det omhandlede direktiv, er ikke tilstrækkelige, idet myndighederne ikke kan garantere, at de fastsatte, tilladte maksimale koncentrationer af totalcoliforme og fækalcoliforme bakterier overholdes.

41 Irland har anført, at direktiv 80/778 ikke finder anvendelse på private fælles vandforsyningsnet. I dom af 5. juli 1990, sag C-42/89, Kommissionen mod Belgien, (Sml. I, s. 2821, præmis 17-19), har Domstolen fastslået, at dette direktiv kun finder anvendelse på vand, der leveres til drikkevandsformål, og ikke på vand indvundet af private, hvorunder de private, fælles vandforsyningsnet må henhøre.

42 Irland har med hensyn til de initiativer, der er iværksat af de irske myndigheder for at opfylde kravene i direktiv 80/778, gjort gældende, at landbrugets udledninger og spildevandsudledninger fra spredte eller veldefinerede kilder (stalde, septiktanke, ensilagetanke mv.) er hovedårsagen til forureningen af overflade- og grundvandet i landområderne. Problemet søges løst på flere fronter ved hjælp af en samlet national politik, der omfatter en række detaljerede foranstaltninger. Irland har understreget, at disse foranstaltninger til beskyttelse af ressourcerne er effektive, og at de fuldt ud er i overensstemmelse med Fællesskabets miljøpolitik. Hertil kommer, at de faktisk i de fleste tilfælde finansieres af strukturfondene og af EU's Samhørighedsfond.

43 Hertil bemærkes for det første, at Irland ikke har bestridt, at de private, fælles vandforsyningsnet, der er nævnt i Kommissionens påstand, ikke overholder de mikrobiologiske parametre 57 og 58 i bilag I til direktiv 80/778.

44 Grundlæggende har Irland bestridt, at direktiv 80/778 finder anvendelse på disse net. Det er korrekt, at Domstolen i præmis 17 i dommen af 5. juli 1990 i sagen Kommissionen mod Belgien fastslog, at direktivet kun finder anvendelse på vand, der leveres til drikkevandsformål, og på vand, der anvendes i levnedsmidler af en virksomhed, der fremstiller levnedsmidler, og at vand indvundet af private ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Det bemærkes med hensyn til fortolkningen af udtrykket »indvundet af private« i den sammenhæng, hvori den omtalte dom indgår, at denne dom omhandlede en national gennemførelsesbestemmelse til direktiv 80/778, hvorefter vand, der af fysiske personer blev indvundet til husholdningsbrug, var undtaget fra direktivets anvendelsesområde. Det fremgår af samme doms præmis 18 og 19, at der må sondres mellem privates vandindvinding og vand, der leveres som drikkevand. Den i dommen indrømmede undtagelse er derfor begrænset til at omfatte brønde og andre indvindinger, hvor vand indvindes direkte af private til eget brug. Derimod er en situation, hvor vandet via et fordelingsnet kanaliseres til flere brugere, klart omfattet af udtrykket levering til forbrugere og dermed af direktiv 80/778's anvendelsesområde. Faktisk er vand, der kanaliseres via et net til flere brugere, i modsætning til vand, der indvindes og anvendes af private til eget brug, genstand for indvindingsforanstaltninger og en fordeling, som gør, at brugerne ikke individuelt kan kontrollere vandet.

45 Det følger heraf, at private fælles vandforsyningsnet er omfattet af direktiv 80/778. Det er i denne forbindelse ligegyldigt, om det pågældende anlæg forsyner et begrænset antal forbrugere, når det er kendetegnet ved en udnyttelse af et fordelingsnet.

46 Denne fortolkning ændres ikke af den omstændighed, at private fælles vandforsyningsnet tager form af en trust eller et selskab i stedet for et offentligt organ. Uanset deres retlige status er de pågældende net kendetegnet ved, at brugerne ikke kan kontrollere det vand, de forsynes med via disse net.

47 For så vidt angår de foranstaltninger, Irland har truffet for at forbedre kvaliteten af vand, der leveres via private fælles vandforsyningsnet, kan de af de i denne doms præmis 37 og 38 indeholdte grunde ikke berettige den manglende opfyldelse af den pågældende forpligtelse.

48 Det fremgår af ovenstående, at klagepunktet om de private, fælles vandforsyningsnets manglende overholdelse af de mikrobiologiske parametre 57 og 58, der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778, må tiltrædes.

Klagepunktet om, at de irske gennemførelsesbestemmelser til direktiv 80/778 ikke er i overensstemmelse med direktivet

49 Kommissionen finder, at de irske gennemførelsesbestemmelser til direktiv 80/778, dvs. 1988-bekendtgørelsen, for så vidt angår private fælles vandforsyningsnet ikke fastsætter, at kravene i direktivets bilag I har bindende virkning. Ifølge Kommissionen efterlader direktivet ikke nogen tvivl med hensyn til den bindende karakter af bilaget til direktivet. Det fastsættes imidlertid ikke klart og utvetydigt i 1988-bekendtgørelsen, at enhver juridisk person er forpligtet til at sikre, at vand, der leveres gennem de irske forsyningsnet, opfylder kravene i det pågældende bilag. Fordelingsselskaber og -trusts er ikke pålagt nogen direkte forpligtelse til at overholde disse krav. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 6, og artikel 18 og 19 i direktiv 80/778.

50 Irland har gjort gældende, at dette klagepunkt er baseret på en forudsætning om, at direktiv 80/778 finder anvendelse på private fælles vandforsyningsnet. Irland har af de grunde, som er anført i denne doms præmis 41, bestridt denne fortolkning.

51 I øvrigt har Irland anført, at i medfør af section 6(3) i Local Government (Sanitary Services) Act, der er vedtaget i 1962, er sundhedsmyndighederne bemyndiget til at købe vandforsyningsanlæg, når alle eller flertallet af de personer, der har ret til at sælge det pågældende vandforsyningsanlæg, fremsætter en begæring herom, forudsat at vandforsyningsanlægget fungerer og er i god stand.

52 Af de grunde, der er redegjort for i denne doms præmis 44-46, finder direktiv 80/778 anvendelse på private fælles vandforsyningsnet. Irland er derfor i medfør af direktivets artikel 7, stk. 6, artikel 18 og 19 i forhold til disse net forpligtet til at sikre, at bilag I til direktivet har bindende virkning.

53 I tilfælde af, at kvalitetsparametrene ikke overholdes, er det i 1988-bekendtgørelsens artikel 8 blot fastsat, at brugerne skal informeres, hvis der foreligger en uacceptabel fare for den offentlige sundhed, og at det anbefales at træffe foranstaltninger til forbedring af vandkvaliteten. Det bør fastslås, at sådanne bestemmelser ikke er tilstrækkelige til at sikre, at bilag I til direktivet har bindende virkning.

54 Det er i denne forbindelse uden betydning, at sundhedsmyndighederne i medfør af section 6(3) i Local Government (Sanitary Services) Act er bemyndiget til at købe vandforsyningsanlæg, når alle eller flertallet af de personer, der har ret til at sælge det pågældende vandforsyningsanlæg, over for sundhedsmyndighederne fremsætter en begæring herom. En sådan bemyndigelse giver ikke parametrene for vandkvaliteten en bindende virkning, idet bemyndigelsen udøves fakultativt og udelukkende på begæring af de pågældende borgere.

55 Heraf fremgår, at klagepunktet om, at den irske gennemførelse af direktiv 80/778 ikke er korrekt, må tiltrædes.

56 I lyset af ovenstående bemærkninger kan det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 6, og artikel 18 og 19 i direktiv 80/778 samt EF-traktaten, idet

— Irland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de dele af den offentlige vandforsyning og vandforsyningen fra visse private, fælles vandforsyningsnet (bortset fra dem, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m^3 pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet), der er fastlagt i de officielle drikkevandsrapporter og i brevvekslingen vedrørende Ballycroy-området (Irland), overholder de biologiske parametre 57 (totalcoliforme) og 58 (fækalcoliforme), der er fastsat i bilag I til direktiv 80/778, og

— Irland i sine gennemførelsesbestemmelser til direktivet ikke har fastsat, at kravene i bilag I til direktivet er bindende med hensyn til private fælles vandforsyningsnet.

Sagens omkostninger

57 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Irland har tabt sagen, bør det pålægges Irland at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) **Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 6, og artikel 18 og 19 i Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand samt EF-traktaten, idet**

— **Irland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de dele af den offentlige vandforsyning og vandforsyningen fra visse private, fælles vandforsyningsnet (bortset fra dem, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m^3 pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet), der er fastlagt i de officielle drikkevandsrapporter og i brevvekslingen vedrørende Ballycroy-området (Irland), overholder de biologiske parametre 57 (totalcoliforme) og 58 (fækalcoliforme), der er fastsat i bilag I til direktivet, og**

— **Irland i sine gennemførelsesbestemmelser til direktivet ikke har fastsat, at kravene i bilag I til direktivet er bindende med hensyn til private fælles vandforsyningsnet.**

2) **Irland betaler sagens omkostninger.**

Puissochet Schintgen Skouris

Macken Cunha Rodrigues

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. november 2002.

R. Grass

Justitssekretær

J.-P. Puissochet

Formand for Sjette Afdeling